

- Quod tibi displiceat; discretio nil tua dampnat
 Quod non iure queat reprehendi, nil quoque laudat
 Quod non iure queat defendi: sic mihi constat,
 15 Talem te novi, nostro dulcissime cordi.
 Nunc tua dulcedo consideret hec relegendo,
 Si quid in his etiam sit dignum quod tibi curam
 fol. 3^r. Iniciat, quod te iuvet, o mi dulcis amice,
 Mi dulcis frater, quo non mihi carior alter
 20 Hic est aut alias usquam, michi cuius in horas
 Castus amor tantum consuevit crescere, quantum
 Vernis temporibus viridis se subicit alnus.
 Nunc, inquam, tua se dulcedo, mi Godescalce,
 Conferat huc paulum: legis hic, dulcissime rerum,
 25 Collectum breviter, quo clausula fine decenter
 Concludi possit, dictaminis hoc quoque poscit
 Lex sicut nosti; nam calles munere Christi
 Artem dictandi, quam credimus esse legendi
 Artes, auctores, divinos expositores
 30 Precipuum fructum, per quam secernere doctum
 Scimus ab indocto. Fateor me iudice nemo,
 Si concedis idem, carissime, doctus ad unguem
 Nec perfectus erit, qui nil componere novit
 Auditum dignum; quod maius dic rogo signum
 35 Aut argumentum, quod certius est documentum
 Divitis ingenii, frater dulcissime, quam si
 Dictator mentes et grate mulceat aures?
 Hic est aut nusquam quod querimus, hic erit inquam
 Fructus longorum, ni fallor ego, studiorum.
 40 Non me iactando neque doctis equiperando
 fol. 4. Ista loquor, domine sacrum penetrale sophie
 Qui non intravi, studiis nam raro vacavi.
 Et tantum crassam videor didicisse Minervam,
 Immo nequaquam videor didicisse vel illam,
 45 Sed fortasse tamen fungar vice cotis, acumen
 Addere que calibi valet, exsors ipsa secandi.
 Sed neque propterea, dulcissime, prosequor ista,
 Quod te summoneam, quasi desit in his tibi quicquam,
 Dictandi sibi lex que poscit: sis modo iudex,

V. 19. Verg. Aen. XII, 639: 'quo non superat mihi carior alter'.
 V. 20—22. Verg. Ecl. X, 73. 74: 'cuius amor tantum mihi crescit in
 horas, | Quantum vere novo viridis se subicit alnus'. V. 32. Hor. Ars
 poet. 294: 'Perfectum . . ad unguem'. V. 43. Hor. Sat. II, 2, 3:
 'crassaque Minerva'. V. 45. 46. Hor. Ars poet. v. 304. 305: 'Ergo
 fungar vice cotis, acutum | Reddere quae ferrum valet, exsors ipsa se-
 candi'.